

Çocuklarda Hayvan Sevgisi

Birçok anne - baba, çocuklarının ruhsal ve fiziksel gelişimini sağlıklı bir şekilde tamamlamaları için araştırma yapmaktan, bunun için çaba harcamaktan çekinmez. Fakat hayvanların, çocukların gelişimine olan pozitif etkisi akla gelmeyebilir. Zaman zaman evde bir evcil hayvanın olması yönünde ısrarcı bir şekilde talepte bulunan çocuğun bu talebi, aile bireyleri tarafından çeşitli sebepler gösterilerek reddediliyor. Kimi zaman da aileler sadece çocuğun bu talebini karşılamak adına çocuğun "hevesini alması" için kısa süreli olarak evlerine evcil bir hayvan alabiliyorlar. Sadece heves gidermek için bir evcil hayvan edinen aileler bir süre sonra sorumluluğun sadece kendilerine kalması ya da çocuğun zarar görebileceği ihtimalini düşünerek hayvanı evden uzaklaştırmayı seçebiliyorlar. Oysaki evde bir evcil hayvanın çocuğunuzla birlikte yaşamasının ve çocuğunuzun onun bakımıyla ilgili birtakım sorumluluklarda

size yardımcı olmasının onun gelişimine büyük oranda katkı sağladığı bilimsel olarak da kanıtlanmış bir gerçektir. Çocuğunuz doğduktan sonra anne sevgisini meme, anne sütü, mama, dokunma ve temel ihtiyaçlarının karşılanması ile yaşar. Devamında bazen battaniyesi, bazen de bir oyuncağını geçiş nesnesi olarak kullanır. Kullandıkları bu oyuncaklardan hayvanlar, çocukların yaşamlarına doğdukları ilk andan itibaren pelüş ya da küçük eşyalar (banyo ördekleri, çiftlik hayvan minyatürleri gibi) olarak girmeye başlarlar ve geçiş süreci bu şekilde tamamlanır. Daha sonra çevresini ve diğer insanları tanımaya, ilgilenmeye, sevmeye ve sevgi ihtiyacını tamamlamaya çalışır. Doğadan ve doğaldan uzaklaşmış bu toplumsal ortamda, çocuğunuzun sevgiyi tanımada ve kişisel gelişimine olumlu yönde etkiler sağlayacak unsurların başında hayvan sevgisi gelmektedir.

Evcil Hayvanla Büyümenin Çocuğunuza Sağlayacakları

1. Empati duygusu kazandırır

Hayvanlara duyulan sevgi çocuğa; insanın, doğanın bir parçası olduğunu hatırlatır. Hayvan, her ne kadar biçim, görünüş ve davranış bakımından insandan farklı olsa da organik ve manevi anlamda ortak birçok yönü de bulunan bir canlıdır. İnsanlar gibi olmasa da hayvanın da acı çekebildiği, üzülebildiği, sevinebildiği, sevgi ve bağlılık hissedebildiği, hastalanabildiği, insanlar gibi bir vücut çalışma sistemi olduğu, hatta benzer organları olduğunu öğrenen çocuk, onu artık tamamen yabancı, dolayısıyla korkulacak bir varlık gibi algılamaz.

Kendinden farklı olan ve derdini anlatamayan bir canlıyı anlamaya çalışan çocuğun çoğu çocukta rastlayabildiğimiz benmerkezci anlayışı yerini, kendini diğerinin yerine koyan bir bakış açısına, hoşgörüyeye ve empatiye bırakır. Kendinden farklı inanç, görüş ve fikirdeki insanlara karşı daha anlayışlı olabilme becerisi kazandırır. Bu beceri ile güç dengesini de algılayan çocuklar hayvanlarla birlikte gücünü adil ve dengeli kullanmak gibi önemli temel nitelik de edinirler.

2. Doğum ve ölüm kavramlarını fark eder

Ortalama ömürleri insaninkinden kısa olan birçok hayvan, doğum ve ölümün, birbirinin ayrılmaz bir parçası olduğunu, insanın da bu döngüye dâhil olduğunu, çocuğun aklında doğallaştırır.

3. Sorumluluk duygusunu geliştirir

Evcil hayvanlarla büyüyen çocuklarda sorumluluk ve özgüven duygusu da gelişmiş olur. Şöyle ki, nasıl bir bebek kendine daima bakım veren bir insana ihtiyaç duyuyorsa evde sahiplendiğiniz hayvanınızın da sürekli olarak onunla ilgilenecek bir insana ihtiyacı vardır. Hayvanın acıktığında beslenmesi, mama ve suyunun hazırlanması, tuvalete çıkarılması, temizlenmesi ve gezdirilmesi gibi ihtiyaçlarını, çocuğunuzun gelişimini ve yaşını da göz önünde bulundurarak onunla paylaşmanız, sorumluluk kazandırmak için çok olumlu bir adım olacaktır. Çocuk bu tip görevleri üstlendiğinde,

Çocuk, insanın diğer canlılarla sevgiye ve karşılıklı alış-verişe dayalı bir ilişki kurmasının ahlâklı bir yaşamın temeli olduğunu, yine hayvanla ilişkisi sayesinde idrak eder.

İhtiyacını karşıladığı için hayvanın sevgisini ve güvenini de alacak ve bu sayede bir canlının kendisine ihtiyaç duyduğunu ve bu ihtiyaçları karşılayabildiğini görerek yardım etmenin, bir şeyler vermenin tadına varacak ve daha özgüvenli bir birey olarak yetişecektir. Bununla birlikte hayvanları aileleriyle birlikte veterinerlere götürürken ve onların da zaman zaman hastalanabileceklerini gören çocuklar tedavi sürecinde hayvana destek vererek benzer durumlar kendilerinin başına geldiğinde de başa çıkma becerilerini geliştireceklerdir.

4. Sosyal Beceri kazandırır

Evcil bir hayvanla oynamak, onunla vakit geçirmek, varlığını kabul ederek onunla iletişim kurmak çocukların sosyal ve iletişim becerilerinin de gelişmesine yardımcı olur. Bu sayede konuşma becerileri ve kelime dağarcığını geliştiren

çocuklar daha kolay arkadaş edinirler. Edindikleri arkadaşlıklarda problem çözme becerileri de iletişim kurabilmeleri sayesinde gelişmiş olduğundan, ilişkileri daha sağlıklı ve uzun süreli olacaktır.

5. Sevginin karşılıklı olduğunu keşfeder

Çocuk, duygusal ve maddi anlamda verici olmayı, diğerinden sürekli talep etmemeyi, mutlak alıcı olmamayı da hayvan sevgisi sayesinde öğrenir. Sevgi ve ilgi verdikçe hayvanın, özellikle köpek gibi sadakat duygusu fazla olan canlıların, ona nasıl fazlasıyla karşılık verdiğini gördükçe sevginin erdemini de idrak edecektir. Çocuk daha hoşgörülü, daha verici, daha paylaşımcı, daha

anlayışlı, farklılığa daha açık bir kişilik geliştirebilir. Böylece genele oranla, küçük ya da büyük farklılıkları olan başka çocuklara (örneğin zihinsel ya da bedensel engelli, başka bir millete, dine mensup, farklı bir dil konuşanlar gibi) çok daha hoşgörülü olacaktır. Hayvan sevgisinin, çocuklar arasındaki ayrımcılık ve şiddetin önlenmesinde de katkısı büyüktür.

Kaynakça

<https://www.e-psikiyatri.com/COCUK-VE-HAYVAN-SEVGISI-2534>

<http://www.dbe.com.tr/Cocukvegenc/wp-content/uploads/2016/12/annelik-sanat%C4%B1-01122016.pdf> *ÇOCUK VE GENÇLİK RUH SAĞLIĞI, Sık Danışılan Konular Ve Yol Gösteren Yaklaşımlar - PROF. DR. SELAHATTİN ŞENOL

